

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18C/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716203173
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5716203173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v právnej veci navrhovateľky: S. S. H., rod. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. S. Č. XX, XXX XX S.-K., proti odporcovi: F. X. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. S. Č. XX, XXX XX S.-K., v konaní o určenie výživného manželky, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľky sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka žiadala určiť manželské výživné 150,- Eur mesačne, splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

V návrhu uviedla, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa X.XX.XXXX v Rímskokatolíckom kostole Sv. Michala I. N. O.. Ide o prvé manželstvo účastníkov. Manželom sa narodili štyri deti: dcéra H., nar. X.X.XXXX, syn S., nar. X.X.XXXX, dcéra S., nar. XX.X.XXXX a syn Z., nar. XX.X.XXXX. Všetci majú trvalé bydlisko na adrese Z. S. Č. XX, S.-K., XXX XX. Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 16C/315/2015 zo dňa 2.12.2015 došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“).

Navrhovateľka uvádza, že manželstvo dlhodobo nenapĺňa predstavu harmonického životného spoločenstva, ale kvôli deťom sa s manželom dohodli, že sa budú snažiť o jeho zachovanie. V minulosti podala návrh na rozvod, ktorý vzala späť. Navrhovateľka má za to, že v niektorých oblastiach manžel nie je ochotný akceptovať navrhovateľku ako dospelú svojprávnú osobnosť s nárokom na plnohodnotný život. Manžel počas spolužitia obdobne pristupoval aj k rodinným financiám a hospodáreniu s nimi, rodinné financie mal na starosti a k dispozícií počas celého manželstva takmer výlučne len on. Všetky rodinné peniaze chodili na odporcov účet, sama má prístup len k peniazom, ktoré manžel na začiatku mesiaca vyčlení po týždňoch, tj. cca 60,- Eur na týždeň na stravu pre celú rodinu plus na naftu do auta a iné výdavky majú vyčlenené 200,- Eur mesačne. K nákladom na chod domácnosti sa zodpovedne nevie vyjadriť, nakoľko to bolo záležitosťou výlučne odporcu. Momentálne je 9 rokov na materskej dovolenke, približne dva roky má zriadený vlastný účet, na ktorý jej mesačne chodí rodičovský príspevok 203,20 Eur. Tento musí preposielať na manželov účet. Odporca pracuje v spoločnosti K. M. D. N., N. V. Q., zarába približne 1.100,- Eur/mesačne v čistom. Od istého času tvrdí, že sa jej nedá veriť, nekomunikuje, akými finančnými prostriedkami reálne disponuje, nikdy neukázal výplatnú pásku. Financiami na voľnočasové aktivity, ako drogéria, ošatenie a pod., nedisponuje, zakaždým je odkázaná na doprosovanie sa a dobrú vôľu manžela, prípadne pomoc priateľov. BSM zaniklo rozhodnutím OS Martin na návrh manžela, ktorý ho odôvodnil živnostenským podnikaním, ktorého činnosť je od februára 2016 pozastavená. Momentálne sa snažia spísať dohodu o vyporiadaní BSM. Manželov návrh na vyporiadanie je pre navrhovateľku viac než neakceptovateľný. Navrhovateľka

uvádza, že je existenčne ohrozená, nemá žiadne finančné rezervy pre seba a deti, preto podáva návrh. Jej životná úroveň nezodpovedá momentálne rovnakej úrovni manžela. Odporca si neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke ako manželke a matke jeho detí. Z uvedeného je zrejmé, že ich životná úroveň nie je rovnaká.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu (č.l. 21) uviedol, že mnohé tvrdenia v návrhu sú nepravdivé a zavádzajúce. Pri nakladaní s financiami sa dohodli a obe strany s dohodou súhlasili. Dôkazom je aj posledná dohoda o zrušení položky „prvotina“ v sume 130,- Eur, čo navrhla manželka a odporca to akceptoval. Manželka navrhla, aby boli použité na bežnú spotrebu a naakumulované prostriedky cca 470,- Eur na domácnosť, oblečenie pre deti a pod. S týmto návrhom súhlasil, aj keď mal opačný názor. Po tejto dohode zrušil trvalé príkazy v banke, ktoré s touto položkou súviseli.

Skutočnosť, že manželka sa cíti existenčne ohrozená alebo že si zanedbáva svoju vyživovaciu povinnosť, nikdy odporcovi nenaznačovala. Po doručení návrhu toto odôvodnila tak, že by to nikdy nepochopil. Tento krok považuje za neprimeraný a za neopodstatnený, ktorý môžu vyriešiť aj vzájomnou komunikáciou, čomu bol a je vždy otvorený.

Je pravda, že o spoločné financie sa stará sám, od začiatku manželstva sa na tom dohodli, nakoľko to vychádzalo z ich prirodzených pováh. Pre manželku bola starosť o financie nechcenou záťažou a odporca má rád vo financiách prehľad a poriadok. Navrhovateľka nemala vo financiách prehľad, keď sa zobrali, zistil, že si neotvára poštu z banky a mala cca 10.000,- Sk dlh z dôvodu prečerpania účtu.

O rozdelení financií sa vždy spoločne dohodli, odporca pripravil tabuľku, v ktorej rozdelil výdaje tak, aby korešpondovali spoločným príjmom, pričom zohľadňovali aj výraznejšie zmeny finančnej situácie, napr. pri rozhodovaní o stavbe domu pripravil detailne, ako to bude vyzerat' v budúcnosti. Všetko detailne s manželkou prebral a na danom rozdelení súhlasila bez výhrad. Ani vtedy však nejavila veľký záujem o komunikáciu na túto tému, skôr to bolo pre ňu „nutné zlo“, na druhej strane jej súhlas bol zjavný. Po dohode požadoval, aby hospodárili v zmysle tejto dohody alebo sa spoločne dohodli na zmene štruktúry výdavkov, ak to niektorej strane nevyhovuje. Odporca mal požiadavku len takú, aby hospodárili s vyrovnaným rozpočtom s výnimkou investícií ako bola napr. kúpa auta alebo stavba domu, kde sa zase dohodli, koľko si požičajú, od koho a ako to budú splácať. Odmietol, že autoritatívne určoval smer, akým sa budú financie alebo manželstvo uberať. Manželka skôr nejavila záujem o tieto veci, sám za ňou prichádzal, aby sa o tom rozprávali a spoločne dohodli, lebo nechcel rozhodovať sám. Manželka mala vždy veľkú mieru slobody v osobnom živote, ktorú možno zreteľne vnímať aj z ich SMS-kovej komunikácie, ktorú v prípade potreby súdu predloží. Ak manželka niečo naozaj chcela, vždy našli spôsob, ako nájsť prostriedky, napr. chcela ísť s kamarátkami na dovolenku na Gibraltár alebo na Sicíliu, absolvovala mnoho návštev kamarátky v Bratislave, v súčasnosti chodí na tenis, každý utorok chodí do spevokolu, po spevokole s kamarátkami niekam si sadnúť. Nie je pravda, že nedisponovala žiadnymi prostriedkami. V r. 2012 odišla na dva mesiace bývať do Levíc, mala nasporených min. 700,- Eur, ktoré minula na bývanie a celkovo pobyt tam. Všetky tri roky má svoj účet, na ktorý si odkladala časť z peňazí, ktoré si zarobila, keď pracovala v predajni syrov. Žiadal, aby predložila o tom výpis zo svojho účtu. Manželka mala prístup cca k 700,- Eur, ktoré boli každý mesiac rozdelené do obálok, čo je jasné z prílohy „rozpočet“. Výrazná zmena a strata dôvery nastala, keď manželka odišla 31.3.2013 a zobrala 1.000,- Eur, ktoré mali požičané od rodičov odporcu na stavbu domu, ktorý bol v tom čase rozostavaný. Následne zobrala ešte 500,- Eur z obálok, všetky prostriedky minula okrem 250,- Eur, ktoré vrátila, keď prišla bývať naspäť. Toto považuje za hrubé porušenie dobrých mravov, elementárnej slušnosti a ohľaduplnosti k odporcovi a členom rodiny. Napriek tomu sa správa k navrhovateľke korektné a slušne, stále má rovnaký prístup k financiám určených na spotrebu, čo je v súčasnosti 700,- Eur mesačne. Ostatné financie sú vynakladané na výdavky súvisiace s chodom domácnosti, ako je zrejmé z rozpisu. Odporca odmieta tvrdenie, že životná úroveň jeho manželky je nižšia ako jeho. Výdavky súvisiace s navrhovateľkou boli a aj v súčasnosti sú vyššie ako výdavky súvisiace s osobou odporcu. Odporca toto považuje skôr za prejav egocentrickej povahy navrhovateľky a ak by mal súd o tom pochyby, žiadal posudok od psychiatricky S.. N. G. alebo iného psychológa, ktorého spoločne navštevovali.

Žiadal, aby manželka špecifikovala, v čom konkrétne si neplní vyživovaciu povinnosť alebo v čom vynakladá spoločné prostriedky pre svoju osobnú spotrebu a aktivity viac ako na jej. Je presvedčený, že po výsluchu a dokazovaní sa preukáže, že manželkine tvrdenia o tom, že si neplní vyživovaciu povinnosť a že ich životná úroveň nie je na rovnakej úrovni, sa ukážu ako neopodstatnené, preto žiadal návrh zamietnuť.

Súd na pojednávaní dňa 27.4.2016 vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi a zistil:

Účastníci uzatvorili manželstvo dňa X.XX.XXXX, je zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu O. J. Q., L.. X, V. XXXX, N.. XXX, K.. Č.. XX (č.l. 3).

Rozsudkom Okresného súdu Martin, č.k. 16C/315/2015-23 zo dňa 2.12.2015, súd zrušil BSM manželov v súlade s ust. § 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“ - č.l. 4 a v pripojenej veci 16C/315/2015 na č.l. 23). Rozsudok nadobudol právoplatnosť 7.1.2016. Zhodnými vyjadreniami účastníkov súd zistil, že k vyporiadaniu BSM ešte nedošlo.

Podľa mzdového listu odporcu za rok 2015, priemerná mesačná mzda vyplatená odporcovi na účet v roku 2015 je 1.300,30 Eur (č.l. 17-18) a v roku 2016 za mesiace január-február 1.403,55 Eur (č.l. 19-20). Odporca pripojil rozpis výdavkov a príjmov rodiny v zmysle č.l. 30-40, z ktorých súd zistil, že zo spoločných príjmov účastníkov konania - výplata, prídavky na deti, rodičovský príspevok, „gastrolístky“ odporcu, príp. daňový bonus, ktorý podľa vyjadrenia odporcu na pojednávaní bol vrátený odporcovi (č.l. 31 a nasl.) a i., sú hradené výdavky domácnosti (napr. energie, voda, internet, televízia a iné), výdavky pre deti (škôlka, škola, záujmové krúžky detí, výdavky na auto, dovolenku, stravu a iné).

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny oznámil súdu (č.l. 105), že navrhovateľka je poberateľkou rodičovského príspevku od 1.7.2012 v sume 203,20 Eur mesačne.

Na pojednávaní dňa 27.4.2016 (záp. o poj. na č.l. 106 a nasl.) navrhovateľka trvala na návrhu. Uviedla, že odporca z výdavkov rodiny zrušil položku „prvotina“ ako 10 % z príjmu rodiny, čo predstavuje sumu cca 100,- Eur mesačne, odporca to potvrdil. Uviedla, že s touto položkou na začiatku dohody súhlasila, ale neskôr ju chcela zrušiť a na naliehanie navrhovateľky po podaní návrhu manžel s týmto návrhom súhlasil.

Zhodnými vyjadreniami účastníkov bolo zistené, že navrhovateľka preposiela rodičovský príspevok na účet odporcu. Odporca uviedol, že tento príjem si môže nechať na svojom účte. Navrhovateľka potvrdila, že manžel rozpočíta príjmy rodiny tak, že z jeho účtu sa potom platia mesačne výdavky rodiny, ktoré rodina nevyhnutne musí platiť. K výdavkom, ktoré odporca doložil v zmysle č.l. 30 a nasl, konkrétne k č.l. 34 navrhovateľka aj odporca zhodne potvrdili tam uvedené položky, že tieto sa platia z účtu navrhovateľa. Zo spoločných peňazí sú tiež hradené výdavky navrhovateľky na voľnočasové aktivity, napr. tenis, čo je variabilná položka, napr. aktuálne 80,- Eur, obvyčajne býva 50-60,- Eur, podľa toho, ako často chodia manželka a dcéra na tenis.

Na otázku súdu navrhovateľka uviedla, že navštevuje kaderničku asi raz za mesiac, na kozmetiku asi raz za tri mesiace, na manikúru už nechodí, naposledy bola pred mesiacom. K dovolenke, ktorú absolvovala sama (Gibraltár, Sicília), uviedla, že bola s priateľkou na tri dni, manžel zaplatil letenku, ostatné financie hradila zo svojich úspor. Tieto mala z peňazí za opatrovanie detí, ktorú činnosť vykonávala za trvania manželstva. Vypovedala, že odporca nechodí sám, prípadne s priateľmi na dovolenku, bez rodiny, čo odporca potvrdil. O deti sa v období, keď navrhovateľka bola na dovolenke, staral manžel a jeho matka.

Navrhovateľka uviedla, že kozmetiku dostáva od svojich priateľiek, vypovedala tiež, že v prípade, ak by si ju potrebovala sama kúpiť, manžel by jej v tom asi nebránil. Na kultúrne podujatia manželka chodia spolu málo. Odporca uviedol, že naposledy boli s manželkou spolu na vystúpení Havelku. Manželka chodí na kultúrne podujatia (kino, divadlo) s priateľkami zo spevokolu. Navrhovateľka uviedla, že nevie o tom, že by odporca sám chodieval na kultúrne podujatia. Odporca uviedol, že nechodí. Navrhovateľka si niekedy po spevokole ide sadnúť s priateľkami na kávu, platí si to sama alebo jej zaplatia kamarátky. Uviedla, že odporca na takéto posedenia s priateľmi nechodí.

Na otázku odporcu, v čom je jeho životná úroveň vyššia ako navrhovateľkina, resp. k čomu sama nemá prístup a má len odporca, navrhovateľka uviedla, že to nevie kvalifikovať, môže povedať iba toľko, že prístup k financiám síce má, ale má pocit, že nemá peniaze na svoje osobné potreby, na bežné výdavky, napr. keď si ide posediť s kamarátkami. Keď si platí kávu sama, zoberie si z finančných prostriedkov, ktoré sú určené do spoločného rodinného rozpočtu, ale býva to málo a má s tým morálny problém, pričom manžel jej tieto peniaze nebráni si zobrať.

Odporca k finančným prostriedkom na voľnočasové aktivity uviedol, že majú obálku napr. na naftu, na výdavky na plienky a iné, kde je vždy rezerva okolo 40,- Eur, ktorá nie je striktno určená. Z týchto peňazí sa dá napr. kúpiť kozmetika alebo iné. V tejto položke má napr. zapísané, na čo sa vyberá z týchto fin. prostriedkov, napr. 2x na kaderničku, cesta na vlak 30,- Eur vo februári, ktoré čerpala manželka. Navrhovateľka uviedla, že išla na návštevu k priateľke do Bratislavy a na tento účel minula 30,- Eur. Manžel nechodieval na výlety za priateľmi, čo odôvodnila tým, že nemá priateľov, preto nemôže cestovať. Uvedené odporca rozporoval, uviedol, že priateľov má, stretáva sa príležitostne a sú odtiaľto, takže nemusí za nimi cestovať a nemá na to priestor, aby sa s nimi často stretával. Navrhovateľka rozporovala, že nie vždy ostane položka 40,- Eur na voľnočasové aktivity. Na otázku súdu, či sa niekedy stalo, že navrhovateľka chcela ísť napr. na posedenie s kamarátkami a nemala na to

finančné prostriedky, uviedla, že vždy išla, lebo sa našli nejaké peniaze, z ktorých to mohla zaplatiť. Keď mala naštrené peniaze, tak niekedy zaplatila priateľkám kávu aj ona. Na otázku súdu, ako nakladala navrhovateľka s naštrenými peniazmi, o ktorých hovorila, uviedla, že išlo o peniaze, ktoré mala z opatrovania detí a tieto minula na svoje útraty - cestovanie, dovolenku, na kávu. Na otázku súdu uviedla, že z týchto peňazí neprispievala do rodinného rozpočtu, následne doplnila, že kúpila prípadne deťom v sekáči nejaké oblečenie. Za opatrovanie zarobila príležitostne cca 50,- Eur mesačne a pod.

Odporca na tomto pojednávaní vypovedal, že nebolo to pod nátlakom, keď vypustili z rozpočtu sumu 100,- Eur na dobročinné účely. Bolo to po vzájomnej dohode, keď ešte o tomto návrhu nevedel. Túto sumu prispieval, lebo je to jeho životný postoj, keďže sú na tom niektorí ľudia horšie a oni si ako rodina môžu dovoliť vyčleniť 100,- Eur na takéto účely. Vypovedal, že naposledy (asi vo februári t. r.) bola manželka na víkend so synom u kamarátky v Bratislave, cestovné sa platilo zo spoločných peňazí. Ďalší víkend bola na kurze pre ženy, cestovné aj pobyt sa platilo zo spoločných prostriedkov - navrhovateľka toto potvrdila. Ďalší víkend bola s dcérou H. v Tlmačoch, navštíviť rodičov, cestovné sa platilo zo spoločných prostriedkov. Cez jarné prázdniny bola so synom S. v Tatrách aj s kamarátkou Silviou, čo sa platilo zo spoločných prostriedkov. Navrhovateľka doplnila, že 50,- Eur mala naštrené z peňazí, ktoré získala za opatrovanie detí počas manželstva. Odporca sám na dovolenku, prípadne sám s deťmi nechodí, spolu chodia na dovolenky ako rodina.

Navrhovateľka uviedla, že na spoločné nákupy chodia málokedy, ale vedia sa dohodnúť, manžel, keď ide z práce, zavolá, či sa má zastaviť v obchode, napíše mu SMS-ku čo má kúpiť, kúpi to, čo mu povie. Odporcom prezentovaný spôsob financovania účastníci konania na pojednávaní zhodne potvrdili.

Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželkou, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148a ods. 2 OZ, súd na návrh zruší bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v prípade, že jeden z manželov získal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Návrh môže podať ten z manželov, ktorý nezískal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Pokiaľ toto oprávnenie majú obaja manželia, môže návrh podať ktorýkoľvek z nich.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané sobášnym listom, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 1.10.2005 (č.l. 3). Manželstvo účastníkov konania ku dňu rozhodovania trvá. V zmysle ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia zákon umožňuje súdu zasahovať do tohto vzťahu len v prípade, ak druhý manžel vyživovaciu povinnosť neplní, a to buď vôbec, alebo nie v plnej miere, v dôsledku čoho vzniká rozdiel v životnej úrovni manželov (§ 71 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine). Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca ako manžel si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke ako manželke plní dobrovoľne a v takom rozsahu, že životná úroveň oboch manželov je v zásade rovnaká a preto súd návrh navrhovateľky zamietol.

Pri posudzovaní plnenia vyživovacej povinnosti odporcom a jej rozsahu súd vychádzal zo zákonného znenia § 71 ods. 1 Zákona o rodine, tj. vzájomnej vyživovacej povinnosti; pri posúdení jej rozsahu je východiskom zásada rovnakej životnej úrovne manželov. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného súd prihliadne aj na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Súd mal preukázané, že odporca si túto vyživovaciu povinnosť plní v rámci svojich schopností, možností ako aj svojich majetkových pomerov. Svoj celý príjem zo zamestnania dáva do rodinného rozpočtu, hradí výdavky spoločnej domácnosti, osobné výdavky

účastníkov konania a ich detí. Sama skutočnosť, že odporca príjmy rodiny, svoju výplatu, rodičovský príspevok navrhovateľky, prídavky na deti, prípadne iné náhodné príjmy napr. daňový bonus odporcu, teda všetky spoločné financie rozdelí, ako vyplynulo z dokazovania výsluchom účastníkov, aj po dohode s navrhovateľkou, nemožno vyhodnotiť tak, že si neplní vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke, lebo finančné prostriedky preukázateľne účastníci rozdeľujú tak, aby boli rovnocenne uspokojené potreby všetkých členov rodiny. Z predložených listín „rozčlenenie spoločných príjmov na konkrétne výdavky rodiny“ (č.l. 30 a nasl.), aj zhodnými vyjadreniami účastníkov mal súd preukázané, že spoločné finančné prostriedkov účastníkov konania, z ktorých najväčšiu časť tvorí celý príjem zo zamestnania odporcu, sú tieto určené tak na odôvodnené potreby navrhovateľky, ako aj ostatných členov rodiny, pričom vychádzajú zo schopností, možnosti a majetkových pomerov povinného. Súd v konaní nemal preukázané príjmy odporcu nad rámec príjmu, ako bol preukázaný mzdovým listom zamestnávateľa odporcu (v zmysle č.l. 17 a nasl.). V celom uvedenom rozsahu tieto príjmy boli rozkalkulované (v zmysle č.l. 30 a nasl.) na výdavky rodiny, teda aj navrhovateľky, ako o tom vypovedala na pojednávaní dňa 27.4.2016, aj na jej odôvodnené potreby, napr. na dovolenku navrhovateľky s priateľkou, prípadne výlety za priateľkou, ktoré boli financované zo spoločných peňazí účastníkov konania, keď preukázateľne BSM zaniklo právoplatne až ku dňu 7.1.2016.

Pokiaľ ide o rozsah vyživovacej povinnosti, výživné sa týka osobných potrieb navrhovateľa (napr. stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia, príp. iné). Východiskom pri posúdení rozsahu vyživovacej povinnosti je v zásade rovnaká životná úroveň manželov. Pojem „rovnaká životná úroveň obidvoch manželov“ znamená, že nejde o mechanickú rovnosť, teda rovnaké množstvo peňazí. Je potrebné zhodnotiť napr. aj prácu vykonávanú povinným manželom, od ktorého sa výživné požaduje a jeho náklady. Z výsluchu účastníkov konania mal súd preukázané, že náklady odporcu na jeho osobné potreby, ako je strava, ošatenie, bývanie, kultúrne vyžitie, príp. iné, nie sú vyššie ako náklady, ktoré zo spoločného rozpočtu oboch manželov sú na strane navrhovateľky. Potreby navrhovateľky, čo sa týka stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia a príp. sú síce iné, ale odporca si plní vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke v rámci jeho schopností, možností a majetkových pomerov, v rozsahu v zmysle § 71 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine. Bolo dôvodné prihliadať aj na vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom.

Ani zrušenie BSM rozsudkom OS Martin, č.k. 16C/315/2015-23 zo dňa 2.12.2015, nemá vplyv na existenciu a rozsah vyživovacej povinnosti manželov. Životná úroveň manželov by mala byť v zásade rovnaká. V konaní mal súd preukázané, že ani v dôsledku zrušenia BSM nedošlo k oddelenému hospodáreniu medzi účastníkmi konania a nevznikol rozdiel v životnej úrovni manželov. Ku dňu rozhodovania nebolo preukázané, že v dôsledku zániku BSM je toto vyporiadané (v zmysle § 149 a 150 OZ). Do doby jeho vyporiadania zostávajú obaja manželia vlastníkami celého spoločného majetku. Pokiaľ ide o právny režim spoločného majetku v tomto prechodnom období, je rozhodujúca dohoda manželov o užívaní a správe tohto majetku. Ako vyplynulo z výsluchu účastníkov konania na pojednávaní dňa 27.4.2016, manželia naďalej spoločne hospodária, spoločne sa starajú o spoločnú domácnosť a v dôsledku hospodárenia po zániku BSM nevznikol rozdiel v životnej úrovni, ktorá otázka bola podstatná pre vyhodnotenie nároku navrhovateľky na určenie manželského výživného voči odporcovi.

Súd s ohľadom na skutočnosť, že mal preukázané, že manžel si voči navrhovateľke ako manželke plní vyživovaciu povinnosť dobrovoľne a plní si ju v rozsahu, že súd nemal preukázaný rozdiel v ich životnej úrovni a teda, že životná úroveň účastníkov konania je v zásade rovnaká, návrh navrhovateľky zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP, podľa ktorého náhrada konania sa priznáva na návrh, odporcovi, ktorý si náhradu trov konania neuplatnil súd potom rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.